

A LA INSTRUCTORA DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR
Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura i Mitjans de
Comunicació, Direcció General de Comunicació i Serveis de Difusió
Audiovisuals

Na Laura BERGÉS SAURA, major d'edat amb DNI i domicili a efecte de notificacions a la Plaça del Sol, 19-20 baixos, 08012 de Barcelona, en nom i representació de l'associació "**ASSEMBLEA PER A LA COMUNICACIÓ SOCIAL**" amb CIF inscrita al Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya amb el número , i amb el mateix domicili a efecte de notificacions, comparec i com millor procedeix en Dret, **MANIFESTO:**

Que en data de 28 de juliol de 2008, m'ha estat notificada la proposta de resolució de 22 de juliol de 2008, en el marc de l'**Expedient sancionador ETV-00804/08-DGCSDA**. Que d'acord amb l'Art. 14.1 del Decret 278/1993, de 9 de novembre sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya, mitjançant el present escrit, passo en temps i forma a presentar-hi al·legacions, en base a les següents

CONSIDERACIONS

PRIMERA.- En quant a la interpretació de l'Art. 20.1 CE.

L'ACS en les seves al·legacions, ha realitzat una síntesi de la jurisprudència constitucional que acota la definició i l'abast dels drets continguts en aquest article de la Carta Magna, que en síntesi es pot resumir de la següent manera:

La televisió és un vehicle essencial d'informació i de participació política de la ciutadania, d'informació de la opinió pública, de difusió de la cultura i un mitjà capital per a contribuir a la llibertat i la igualtat.

L'Art. 20.1 CE inclou la creació de mitjans de comunicació per a la seva materialització, donat que la consecució d'aquest dret i la utilització dels mateixos estan connectats i integrats de manera indissociable.

En la regulació del sistema de concessions de les emissions televisives i en la interpretació de les dites normes, s'ha de respectar i promoure el pluralisme, la diversitat i la participació ciutadana i garantir que els diferents col·lectius puguin accedir a la creació de mitjans, notablement d'àmbit local o comunitari.

El TC es fa ressó de la Jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans, que considera injustificable el monopoli d'opinió que pot provenir, tant del servei públic de radiodifusió, com de la concentració en un grup d'empreses privades.

El progrés tecnològic comporta que s'hagin de revisar els arguments tècnics en base als quals s'han vingut justificant les restriccions en les concessions de les emissions televisives, com són l'àmbit limitat de les freqüències, les necessitats i els costos de les infraestructures.

Les limitacions que s'imposin a la configuració i gestió dels mitjans de comunicació, no poden ser arbitràries, sinó que s'han de justificar degudament en base a la garantia dels principis de llibertat, igualtat i pluralisme com a valors fonamentals de la societat i de l'Estat i sempre que siguin necessaris per a la democràcia (fent al·lusió a l'Art. 10.2 del Conveni Europeu de Drets Humans).

I finament, el Tribunal Constitucional també s'ha volgut posicionar respecte de les situacions en les que la manca de regulació legal impedeix de fet i de manera injustificadament prolongada, l'accés al sistema de concessions, i per tant la possibilitat d'emetre. Aquesta situació, permet atorgar al nucli dur del dret constitucional de l'Art. 20.1 CE un caràcter d'efectivitat, convertint-se així, en una habilitació provisional per a exercir-lo, fins que el legislador reguli el sistema de concessions.

SEGONA.- En quant a la justificació de les emissions de la ACS i la Llei 22/2005 de la Comunicació Audiovisual de Catalunya

L'ACS es troba precisament en aquesta situació, per quant la previsió de l'Art. 70.2 de la Llei 22/2005, no ha estat desenvolupada fins a dia d'avui, per la passivitat del legislador, impedit de fet que les seves emissions, així com les de totes les entitats sense afany de lucre, hagin pogut ni puguin optar fins a la data, a obtenir la corresponent autorització administrativa. Per tant la situació legal de l'ACS és conseqüència directa d'un estat de les coses que no és imputable a la mateixa. Tal i com l'ACS té documentat en l'enregistrament de la taula rodona "La televisió local p'ública, consorcis públics, xarxes i televisions associatives" celebrada en el marc del Mercat de l'Audiovisual de Catalunya el 29 de maig de 2008, la pròpia Directora General de Comunicació i Serveis de Difusió Audiovisual admetia que les emissions de l'ACS estan amparades en el dret reconegut en l'article 70 de la Llei 22/2005, encara que la manca de desenvolupament d'aquest dret no hagi permès accedir a una llicència.

Aquesta situació resulta greu perquè significa una directa contravenció dels consensos socials i polítics que hi ha darrere del compromís de la promulgació de qualsevol norma, i dels principis programàtics que impregnen la legislació audiovisual, en aquest cas, per part del propi legislador. I també resulta greu perquè genera de manera directa uns perjudicis per a la federació ACS, que no sobra recordar-ho, aglutina multitud d'associacions i col·lectius socials, i que ha esta gaudint fins a la data de reconeixement social i institucional per la tasca que duu a terme i per la seva intensa activitat dins del món de la comunicació audiovisual a Catalunya.

És precisament aquesta manca de desenvolupament legislatiu, interpretada a la llum de la jurisprudència constitucional de l'Art. 20.1 CE, la que empara les seves emissions, de manera provisional fins que l'ACS pugui sol·licitar una autorització administrativa, a la llum del procediment d'adjudicació que s'acabi regulant.

TERCERA.- En quant als perjudicis creats per les emissions sense títol habilitant.

Les emissions de l'ACS pel canal 52 UHF, que han vingut sent tolerades durant anys per part de la Admnsitarcíó, no suposen cap mena de perjudici per a tercers. Per la seva poca potència i per utilitzar un canal disponible, no provoquen cap problema d'interferències. I, donat que es tracta d'emissions sense afany de lucre, sense publicitat ni altra activitat comercial, no detreuen recursos al sistema televisiu comercial i, per tant, no provoquen cap perjudici econòmic a altres operadors que sí que es financen a través del mercat publicitari.

Per contra, és la manca de desenvolupament dels articles 70 i 71 el que provoca perjudicis a les entitats sense afany de lucre que pretenen utilitzar el mitjà televisiu, tal i com també reconeixia la Directora General de Comunicació i Serveis de Difusió Audiovisual en l'anteriorment esmentada taula rodona. Al no haver-se establert els mecanismes pertinents per accedir a una llicència d'emissió per a entitats sense afany de lucre, aquestes entitats o bé han de renunciar al seu dret constitucional a la llibertat d'expressió a través dels diferents mitjans disponibles i al seu dret, reconegut en l'article 70 de la Llei 22/2005, a accedir a l'espai radioelèctric, o bé han de incórrer en una situació d'al·legalitat que motiva procediments sancionadors com el present. La manca de desenvolupament reglamentari dels articles 70 i 71 també impedeix o dificulta el desenvolupament d'iniciatives de televisió sense afany de lucre ja que les priva, no només de la possibilitat d'accedir a una llicència, sinó també dels mecanismes previstos en la llei per assegurar-ne la viabilitat econòmica i tècnica.

El procés sancionador, i la multa proposada, per tant, no fan més que afegir perjudicis a una entitat sense afany de lucre que està complint amb les previsions de l'article 70 de la Llei, a l'utilitzar un espai radioelèctric disponible, sense emetre publicitat i amb mecanismes de participació i decisió oberts i transparents, com es pot comprovar amb un repàs de les seves activitats i dels seus estatuts.

Per tot això,

SOL·LICITO A L'INSTRUCTORA DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR Que es tingui per presentat aquest escrit, i al seu redós es tinguin per formulades en temps i forma les al·legacions a la proposta de resolució continguda a la resolució de 22 de juliol de 2008, notificada a aquesta part el 27 de juliol de 2008, i al seu redós, s'acordi el sobreseïment d'aquest expedient sancionador.

PRIMER ALTRESSÍ DIGUI: Tal i com aquesta part va manifestar en el seu recurs d'alçada de 13 de juny de 2008 i en el seu plec de descàrrec de 15 de juliol de 2008, amb caràcter subsidiari en el supòsit de que es desestimés la sol·licitud de deixar sense efecte la mateixa, aquesta part reitera la sol·licitud de que la mesura provisional de precinte dels equips i de cessament de les emissions, es deixi sense efecte, a l'empara de l'Art. 111 de la Llei 30/92. Igualment, es sol·licita que es deixi sense efecte la sol·licitud d'una ordre judicial d'entrada a la finca de Sant Josep de la Muntanya, 31 de Barcelona, fins que no es resolgui el Recurs d'Alçada interposat contra la mesura provisional així com el present procediment sancionador, ateses les raons exposades en el dit Recurs d'Alçada d'aquesta part.

A Barcelona a 6 d'agost de 2008

Laura Bergés Saura
DNI 43.715.041E